

LIBERTYN (7) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w libertacja).

sg N libertyn (1). ◇ pl N libertynowie (4), libertyni (1); -owie RejPos (2); -owie : -i ReszPrz (2 : 1). ◇ L libertynach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Członek sekty panteistycznej założonej w XVI w., działającej we Francji i Niderlandach [libertinus – ten, który się narodził z niewolnika, ale już swobodnie puszczonego, też ten który jest uczynion wolnym Mącz 191b; wyzwoleńców syn – libertinus Cn] (6) : Libertynowie wciąż y trzymają/ iż PAN Chryftus nie prawdziwie/ ale tylko w podobieństwie/ per phantasma vmął ReszPrz 81; Libertyni/ obcowanie świętych tak wykładają/ iż ma być rozumiane tylko o docześnie dobrach. ReszPrz 89, 89; Y drudzy ichże ministrowie o Libertynach w Angliey powiadają: iż się śmieją z wiary o zmartwychwstaniu ciał náleznych. SkarKaz 384a.*

W połączeniach szeregowych (2): Wthory bład Koryńczykow/ s kthorymi Nowokrzczęńcy/ Libertynowie/ y Schwenckfeldowie są okazani/ bo ci wżycy o sakramencie nic nie dzyerzą/ iedno że iest poľpolithemu chlebowi rowny. RejPosWiecz³ 99, 97v.

2. *Człowiek wolny, swobodny, nie przestrzegający konwenansów (1) : Libertin ieden który bywał dobrej myfli/ S pięknemi fklenicami dárovac go przyfzli. On ie wnet kazał potłuc RejFig Aa7v.*

KN